

ה' אחרונה היא חלק מהז"א

הרב מזכיר **שעה"כ דף צ"ג ע"ד** שיש בז"א הוי"ה שלמה והכריעה הראשונה היא ו' לגבי ה' שהיא הנוק' והיא השלמה לשם הוי"ה כמו שנבאר שהוא יה"ו והיא ה' יחד הם הוי"ה. והכריעה השניה היא י' לגבי ה' זה מחכמה לבינה אך צריך להבין שזה בסופו של דבר יגיע דרך המדרגות לה'. צריך להבין מי היא ההוי"ה ומי היא שם **אדנ"י**.

לשם הקדו"ש דף מ"ד ע"ג **שער ז פרק ה** ... ולא עוד אלא שגם עיקר עצמותה גופה שהוא נקודתה העצמית שבה יצאה מתחילה ג"כ כלולה רק בז"א וכן נשאר שרשה בז"א לעולם כי מתחילה בהיותם שניהם כלולים בבינה והוא **באות ה' ראשונה דהשם הויה ב"ה** אשר צורת אות ה' הוא ד' ו' הנה היתה כלולה שם עמו בסוף הקו דהו' **ובסוד פסיעה לבר** שאמרו בזוה"ק פ' בלק ר"ג ע"ב ואח"כ כאשר יצאו מהבינה ונתגלו הנה הם שניהם האותיות ו' ה' **דהשם ולא נקרא עדיין בשם אדנ"י** כלל שהוא הוראה **על פעולת הבי"ע** כנ"ל אלא שהיא רק בהשם הויה עצמו האות ה' אחרונה שבו שהוא **שלימו דהשם** וכן גם אח"כ כשנתגלה בשם **אדנ"י** עכ"ז נשאר שרשה בו לעולם בכל קו האמצעי שבו והם לעולם אחד והוא הטי"ס דז"א שלא נשאר הוא רק **בט"ס** כנז' והד' היא מלכות והם לעולם **אחד אח ד** כמו שיתבאר עוד לקמן בעה"י **ואינה נקראת בשם אדנ"י** גם בהיותה באצילות אלא על שם שהיא השורש לכל פעולת הבי"ע אבל עצמותה גופה היא כלולה בז"א והיא **ה' אחרונה** דהויה שבו והיא **באחדות עמו לעולם** והרי לנו עכ"פ כי שורש הבי"ע הוא נתגלה בהמלכות אבל בז"א הוה שם כל שורש הבי"ע רק בבחינת שורש השרשים לבד ונעלם שם מאד ולכן נעשה המלכות לפרצוף בפני"ע כדי ליתן אפשרות לשורש הבי"ע שיתגלה בה כי מה שהוא נעלם בז"א הוא נמשך בהמלכות ומתגלה בה בכל הראוי להמציא את הבי"ע על ידה ולכך היא נקראת בשם נוקבא דז"א כי היא מקבל ממנו ומה שנעלם בו **נתגלה בה ונעשה כל פעולת והנהגת הבי"ע** משניהם יחד אלא כל זמן שהוא בו הוא ע"ד מציאת הולד שכל זמן שהוא במוח האב הוא נעלם בו מאד וכלול בו רק בכח לבד ואינו מתגלה רק

באמו וכעצמים בבטן המלאה ובה נגמר ונעשה ויוצא ממנה **ולכך היא נקראת בשם נוקבא אליו** והם השמות **דהויה אדנ"י** שהגילוי **דהויה הוא ע"י אדנ"י** זה שמי וזה זכרי וכן נאמר וה' בהיכל קדשו **הס כו' כי היכל שהוא ס"ה** הס הרי הוא במספר **אדנ"י** כי השם **אדנ"י הוא היכל להשם הויה**.

הרי כמה שלבים ראשית יש את הנוק' שהיא דבוקה אליו כבר **בעיבור** ז' מלכים ויש גם מלכות שם בבטן אימא בסוד פסיעה לבר. **ואחר הלידה** שהוא ו"ק והיא תחת היסוד או אחורי היסוד ובאטב"ח היא כנגד הת"ת, בלשון הזוה"ק והתיקונים נקראת **רביעית ושביעית ועשירית**. בעיבור שהוא ג' היא **רביעית**. וביניקה שהוא ו' היא **שביעית** ובגדלות שהוא ט' היא **עשירית**. וכל זה היא ה' והיא משלימה אותו לשם הוי"ה שלם. שהוא יה"ו והיא ה'. אך שם **אדנ"י** זה בהמשך שיש בי"ע והיא יורדת לתת טרף לביתה וחק לנערותיה **שבי"ע** חיילי המלכות והיא **אדנ"י** שם. וכשהיא עולה ומתייחדת עמו שיש כל השפע אז הוא **הוי"ה ואדנ"י**.

תיקוני זוהר הקדמה דף ג' ע"א ... דהא כד אית בישראל **משכילים**, מאלין דאתמר בהון **והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע**, דא דאתקרי ספר הזהר, **דידעין למפלח למאריהון**, ולאפקא אזכרות דשמהן דקודשא בריך הוא ושכינתיה בכוונה, **ולחברא לון בקול דקריאת שמע, ובדבור דצלותא**, דאינון תרין שמהן **יאקדונק"י**, דבהון כלילן כל הווי"ן וכנוי"ן ועשר ספירן :

כמה מלאכין דאינון חיוון דמרכבתא ושרפים ואופנים, וכל עשר כתות דכלילן בהון דמשמשין לעשר ספירות, כלהו ופניהם וכנפיהם פרודות לפומי, **לקבל אלין אזכרות, דאינון יאקדונק"י**, בין בקריאת שמע בין בצלותא בין בשירות ותשבחות והודאות, **דבכל אזכרה דיפוק מפומי בכל אתר ובכל ממלל, צריך לכוונא דיבור באדנ"י קול ביקו"ק, וליחדא לון כחדא, ביחודא דאיהו יחיד נעלם, דמחבר לון ומייחד לון כחדא, וביה צריך הכוונה, דלא תליא למימר ביה קול ודבור אלא מחשבתא :**

שעה"כ דף ג' ע"ב ... הקדמה א' קטנה הנה **בכל פעם שאתה מזכיר ומברך ומוציא מפיך שם הויה בכל מקום** תכוין לכלול ביחד **הויה אדנ"י** לפי כי בכתיבתו הוא הויה ובקריאתו הוא אדנ"י כנודע גם צריך לכוין בכל פעם שתוציא מפיך שם הויה בכל מקום שיהיה הזהר לכוין בזה כי הוא סוד קשר המלכות עם ז"א באופן זה כי הנה כתוב

בשם הויה ותכוין כי ג' אותיות יה"ו הוא ז"א
וה"א אחרונה שבשם שהיא מלכות תכוין שנעשה
שם שלם שהיא שם אדנ"י באופן שתצייר שם
הויה בלבד ותכוין בה' אחרונה לשם אדנ"י שהיא
הנוק' והיא ה"א אחרונה של ההויה :

סידור ב' דף ק"כ סוע"א :... להמשיך הארה מע"ב
רי"ו לרשימו דנוק' שבאחורי ז"א ועמה נשלם
ז"א הוי"ה שלימה. ע"כ ע"ש.

הרי שהשלמת ההוי"ה היא רק ממה שהיתה באח'
והשאירה שם שורש. וכאן מאירים לשורש הזה ונשלמת
בזה ל' ספירות עם שורשה.

בן איש חי - הלכות שנה ראשונה - פרשת וישב
[ג]:... יזהר לכוין בברכה בהזכרת שם הוי"ה
שמזכירו בשם אדנ"י, שיצייר במחשבתו אותיות
שם הוי"ה ובתוך אות ה"א אחרונה יצייר שם
אדנ"י, וגם יצייר בשם השילוב של הוי"ה אדנ"י,
ומה טוב ומה נעים להיזהר בזה בכל פעם שמזכיר
השם, הן בפסוקים הן בתפלה, וגם צריך להיזהר
כשיזכיר שם הוי"ה יצייר במחשבתו אותיות השם
בנקודות, ובסידורים וחומשים, נהגו לנקדו
בניקוד לעולם... ע"ש.

הרי שצריך להתחזק בכתיבת שם הוי"ה למי שכותב יש
עוד כוונות. וגם למי שמזכיר שם הוי"ה צריך להבין מה
הוא אומר מה הוא מחבר. יה"ו וה' וגם בה' אחרונה שם
אדנ"י וגם הוי"ה אדנ"י מחוברים.